

მათრასი

ქართული
განათლების

იუმორისტ. ჟურნალი

№ 5

გამოდის ყოველ-კვირულად. მასალები გამოიგზავნება ამ აღრუ-
სით: Тифლისь, Типографія Шрома, Теодифილუ Болкваძე

უსაქმურ ინტელიგენტთა სიმღერა:

კლუბებში რომ არ გაგვიშვებს,
სახლებში გაგმართეთ კლუბი;
ღამ-ღამობით დროს ვატარებთ,
დღისით ვგლდვართ ვითა რუმბი!

ფეხებზედაც არ გვკილია
კუდი ხანა—ომი, ჩხუბი,
კარტის თამაშს ვერ მოვიშლით
გვედრშიც რომ გვატაკონ შუბი.

საიდუმლო კრება

კომედია ერთ მოქმედებათ.

სცენა წარმოადგენს ქალაქის საბუხის დარბაზს. კრების საიდუმლოება მხოლოდ იმაშია, რომ ყურანალისტები არ არიან კრებაზე. მათ მაგიერად ბძანდებიან ტრამვაის დირექტორი ენეზეები.

თავმჯდომარე. ბატონებო, ეს კრება საიდუმლოა, იმიტომ ყურანალისტების წარმომადგენლები აქ არ არიან. შეგიძლიანთ თამაშთ ილაპარაკოთ. ვაზეთებში არაფერი დიბეჭდება და რასაც აქვილაპარაკებთ, ვერც ბელგიელები ვაიგებენ და ვერც გენიანელები...

რასინი თქვენ, ბატონებო, ტრამვაი ვნებაზე გამოისყიდოთ? მერე რას უპირებთ საცოდავ ბელგიელებს? ხომ მოგხსენებთ, მთელი ბელგია გერმანიამ შთანთქა და გაანადგურა... დარჩნენ ცოცხლები მხოლოდ ის ბელგიელები, რომელთაც თბილისის ტრამვაი ეკუთვნით... და თქვენ გინდათ ეხლა საცოდავ ბელგიელებს წართვათ ტრამვაი?... წართვათ უკანასკნელი ლუკმა პური... და დახროლოთ შიმშილით ის საწყალი ბელგიელები, ვინც კაიზერს ცოცხალი გადურჩა... მერე არ გესმით მშიერ ბელგიელების წერილ-შეილის ტირილი?... დედავ, პური მშიან... დედავ, რა იქნა ჩვენე თბილისის ტრამვაი... (ტირის. თავმჯდომარე და ხმისწყაივ ტირიან).

ერთი ხმოსანი. (ცრმულს მოაქმენდა) ბატონებო, რა დროს ტირილია! ტრამვაი საეპრო საქმეა, კომედი-კოული. აქამდე ტრამვაის მოგება ბელგიელებს მიჰქონდათ. ბელგია მდიდრდებოდა. რა ჩენი ბრალია, რომ ვილჰელმმა ბელგია გადალახა? ჩენი რა ბრალია? ჩენც გვინდა ფული, ჩენც გვინდა პური, ჩენცა გვაყვს ცოლ-შვილი და საყვარლები. ტრამვაი ქალაქმა უნდა გამოიყიდოს... მოწმინდეთ კრემლები და დაადგინეთ გამოიყიდოთ ტრამვაი. დღი მოგება გვექნება. ფული საქ-

როა. ხო მოგხსენებთ, ქალაქის დახლი ცალიერია. შიგ თავგები ბუქნას უფლიან შიმშილისაგან. მშიერი თავვისთანა საშინელი არაფერია. მშიერი თავვი სახადს ავრცელებს. გინდათ, რომ თავგებმა სახადი გაავრცელონ ქალაქში? ეს თავგები უნდა დაეაძლოთ. მერე რითი, თუ უფლი არ გვექნება. ტრამვაი ფულს მოგვაგებინებს.

მეორე ხმოსანი. ვაშა! ვაშა! ტრამვაი ჩენია.

კრებამ დადგინა გამოიყიდოს ტრამვაი 15 მარტს.

რასინი. ვერ მოგვართვით... ამა მობრძანდით და წაიღეთ... თქვენი დადგენილება უსამართლოა. ბელგიელებმა დაგვავალეს ტრამვაი ქალაქს არ მისცეთო ბელგიელებს დიდი ფული აქეთ. მიბძანდით ოკრუენოი სულში და იჩივლეთ. ადვოკატებისთვის ფული არა გვაქვს თუ?... თუ ოკრუენი სულში საქმე წავავეთ, პალატაში ვადავიტანთ, თუ პალატაში წავავეთ, სენატში ვადავიტანთ, თუ სენატში წავავეთ... ერთ მილიონს დაგხარჯავთ, ორ მილიონს, ათ მილიონს... ერთ მილიარდს და ტრამვაის თქვენ არ დაგანებებთ...

ეშმაკის ფეხი.

„მათრახიზაცია“

(მიზამით)

ეშმაკი აცხადებს: მობილიზაციას და თავისკენ იწვევს ყველა ჩენს ნაციას, მაგრამ ჩენი წრიდან ვერ მიცემთ მებრძოლებს, ჩენ აქ შევაქუჩებთ-მეგობრებს და ტოლებს ჩენცა გვაქვს „მათრახი“, (ძვლი, გამოზნილი),

სარდლებიც კარგი გვაყავს (დიდატკასჩიკი დალო), ჩენცა გვაქვს სურჭილი მტრებთან გამკლავების და იბედიცა გვაქვს მშრომელი მკლავების. ბევრი არის ქვეყნათ ბრძოლის მოხალისე, რომ დღეს, უსაქუჩრად ვერ ჩერდებოდა, ისე. მოუწოდებთ, ჩენთან ჩაეწერონ ვაგუფში და პარტიზანულად ვიმოქმედოთ ჩხუბში. საერთო მტრებზედა წავალთ ორი მხრიდან, (ისინი მაღლიდან, ჩენ კი მაღლობიდან) ჩენცა გვაქვს „მათრახი“, ჩენცა გვაყავს ლაშქარი და ჩენცა გვსურს დაღწეწოთ მტრის ციხისა კარი.

ეშმაკული

წერილის პასუხი დას

დაიკო ვარდიკო! შენი წერილიდან სჩანს ძალიან გულს დაკლევბია, რომ ჩვენ საყვარელ მგოსან აკაქის უკანასკნელათ ვერ გამოვეთ. ხოვე და ორი სიდა, მარა გულიდან ამოგლევილი სიტყვა ვერ დავამხსოვევ. ამაში მართალი ხარ და მეც ძალიანი დამეხრაკა გული, მარა აი რაფერ წვედა საქმე: მთელი კვირე ტყეში ნაღლიტინევი ძლივს მივედი შინ თვარა, დამთა ამბავი—აკაქი აღარა გვაყავსო, თაშიმ რომ მრენჩხა ფეხის ქვინთამდი გეიარა რაცხმა. გულმა მიიხრა სამშობრის მოუთხოლოთა ცოცხლითაი სისვილია მეთქი. ქალმა კი დამიწყო—წასელა კიაი, მარა ოჯახი გამოხინკილბულოა, ახლა ხარჯი-მარჯი დაცთენაო, მარა წვეიყურიძირე—რაც იქნება იქნას, წავალ და კიდევცა მოვავარაქინებთ ერთს იქინერ წასაკითხავ ლექს მეთქი, დავჯედი და დავწერე:

ფანტაზა, ან სურვილი— მხატვრულთა აქნაძული,

დღე მოვიძღვანე ვისაც სურდეს, ჩვენ კი სხვაფერ გვიწუხს სულა.

გადავხედოთ ამ ქვეყანას ჩვენგან არის აგებული, სახლი-კარი, კედლები და ბელღები დატვირთული.

ცხელს მიწას უხვით ალბობს ოული ჩვენგან მონაწერი, მაინც ყველა გვიჩაქუნებს გარეშე და შინაური

დიღხანს იღქ ჩვენ დარაჯათ და მზათ გკონდა ისრის წვერი, განა ერთი განგმირულა შენის კალმით ჩვენი მტერი? შენ მოკვანზე პოეზია, რომ მზათ დახედეს ჩვენსა შვილებს, შენ მიუძღვი მომავალს გაზას უნათებ, უადვილებ.

ჰეი, თქვენ ფარისევლებო! მკვლარს რომ მისდევთ ქუდ-მოხდილი, მგოსანს სულ არ ეამება თქვენი სიტყვა გამოქნილი.

თქვენ განშორდით. მუშა ხალხი ცრემლ ნალველში ჩასწებს კალამს და დაწერს მის საფლავზე: „ჩვენსა მგოსანს უძღვნით სალამს“.

დავეწერე და გიფიფარგალე, პაწაი ქალსაც კი იამა, რაკი არ ვიშლიდი, დამაბანია, დამაბარცხნია, გამევის-კინჩე და ფფეკე ლანჩხოთში. დედავ, მუთულავჯია თავზეთ და ქე არ მოტრკინობს მაშინაი!.. ვატანე ძუნძული მეც უკან გაქვეულ ბრესლაუსავით და მივყარე უბუ! არ წახთე კაცი, არ დამტოო, მე იქით მუალ სატირელს, რაც ვინდა მოგვიატებ მეთქი, მარა კაი თქვენ და ვაი დედა მისს, ვადმომიკივლა და ვადმომიკივლა აფხაზურა, ვადმომიყარა ბრეი და ზედ მიმატა პირდაფერილი. დედავ, მობარუნებულმა წვივიკითხვ ვაზეთში—აკაკის ანდერძი განზე გადადგეს, სოფელს კაი რამე რათ უნდა, ან ცოცხალი და ან მკვდარიო და აიდა თბილისისკენა. სიტყვების „პრაეა“ რახანია თუ არ ჩეიწერე არავის აქო, კუბოის ნახვაც არ შეიძლება უზღილეთათო. კიდევ კაი რომ არ წავედი თვარა ხატის მადლმა ვინცხას კი შევაკვდებოდი კვერცხსავით. იქინეი მე არც კი მათქმინებდენ სიტყვას და სიცოც-

ხლეში რომ მუდამ აკაკის ლანძღავდენ ისინი კი წაგარბილებდენ ენას. აი გილი მაშინ სად იყო ცოცხალი აკაკი. მარა იმ მელა-კულდა ცოცხლებს ვაი და იმ მკვდარს ნეტარ ხსენება, მეც აიდა ტყეში და შენ მშვიდობა ნახვამიდი.

შხანკალა.

დელის მოთქმა

ბრძოლის ველზე მოკვდომოდა დედას თვისი პირმშო შვილი და ქვეყანას აწუხებდა იმის მოთქმა და კივილი!.. უღიროდ დამქვანას დელის ლოყებს ასველებდა ცრემლთა დღარი, დასტიროდა უკანასკნელ გულის იმედს, გულ-მწუხარი...

მუდამ ტანჯულს ცხოვრებაში ის-ლა ჰყავდა მფარველ დმერთად, მაგრამ იგი ბრძოლის ცეცხლმა ჩანთა სხვათა ძმებთან ერთად... სტირის დედა თავის იმედს — თვის საყვარელ პირმშო შვილსა, სტირის და თან — კრულვას უთვლის უსამართლოთ მის სიკვდილს!

ბ. უჩახუბელი.

ახალი ამბები.

„კახეთის“ და „საეროს“ ლოთობის წინააღმდეგ ახალი საშეღება მოუკვნიათ: ღვინოს ერთი სამათ გაეაძვირებთო და მით ხელ-მიუწვდენელი იქნება დაბალი ხალხისთვისაო.

როგორც ვაგიგეთ, ახალ გამოცემლებს ბუკიას და მახარაძეს განუძრახავთ გამოსცენ 16 მარტიდან საორშაბათო ვაზეთი სახელდობრ ახალი შადრევანი“.

მესტირული

(ბნელი ფიქრები)

კვლავ შემომაწვა ფიქრები სევდა-ნადველი მწველია. — ამდენ უმანკო სისხლის ღვრას ველარ დაიტვეს ველია. გულში დაგუბდა ვარამი და, ვით ზოგა, ცრემლი ცხელია; თუ არ დავღვარე, ველარ ვსძლევ, სწორედ ამომწვა ყელია. და დღეს რომ ავრე ამიტყდა ღიღინის საღერღელია, რა გზა მაქვს, თუ ძველ-გულას და სტვირს არ მოკვიდრე ხელია?

ქვეყნის ამგვარი ცვლილება სწორედ რომ გასაკვირია, — გუშინ სიცოცხლე ჰყავოდა, დღეს კარს მოგვადგა ჭირია. ცუცხლი ანთო სიკვდილმა, (იმას შეურცხვეს ცხვირია), ამბობენ ამ ცეცხლს შეშაო ჯერ კიდევ ბევრი სჭირია, კველგან გაიდვას ძირია და ვაღაბუგოს ქვეყანა, (მასთან მეც, — ჩემი სტვირია).

არ მოგსწრება პირ-შავსა ჩემზე სიმღერა ამ გვარი; არ ვუკრთი იმას, მხნეთა ვარ, კლავიც მამა მგვარი.

შენ სულ გიჩანს!

მხოლოდ მე ვსტირი ქვეყანას, რომ არეგია დაფთარი და მისვეიან ერთმანეთს, ვით სისხლის მსმელი აფთარი. არ უშლის ხელს მათ სიცივე, არც უნეიანი ზამთარი; ხოცვენ ერთმანეთს და რისთვის, არაინ არის მიზნდარი.

ავსულნი—ყია მყარლები და ვავსენ სოფლებსა, (იმით დავსოთ თვალები). ისედაც მწიერ-ჩაგრულ ხალხს უნდათ ვააძრონ ტყავები. რათ ავიწყდებთ, რომ მულამ ვერ იმეფებენ ალემი? *) ისევ სოროში შეძებრენს მით მზის სხივების ძალები.

თხა და ცხვარი არხს შიადგენ, ზედ გადასვლა მოინდომეს; ხან ზევით და ხან-კი ქვევით ათასგვარად ფონი ზომეს.

ამბობენ, ომის მიზეზი საქონლის არსო ბაზარი, ვატანა-შემოტანისა მეტი არ გვაქვსო სახსარი, თუ გზა არ გვექნა, ფულეზსო ველარ მოიგებს ვაჭარი. (აკი მიტრამაც დამარდა სოფლებში ტკბილი მაჭარი). რას მოიგებენ საბადლოს რაც ჯერეთევა დამწვარი? თუ გინდ მოიგონ, - ვაძლება მით მშრომელთ კუტი ვამზარი?

ვადივლის შავი გრივალი, მზე ისევ ამობრწყინდება, სიო შევებისა მომკვერლი კვლავ ტკბილათ ასისინდება; ძმა-მეგობრების ხელი-ხელს კიდევაც ჩაევიდება და განთიადის სიმღერა ერთობით ავიზვილდება; მაშინ კი ნაძირალგებსაც ცა რისხვით მოველინება.— (დღეს ვამოფხიზლდენ, თორემა მერმე გვიინა იქნება)...

როგორც იყო ცხვარმა ჰვოვა სათავისო მარჯვე ფონი, უკეთესი ვერსად ნახა იგი იყო მოსაწონი.

უკან უკან დაიხია ვაქანდა ზედ ვადივრინდა, მეტის მეტი სიხარულით ცხვარს თვალები ვაუბრწყინდა.

აკ თხა მოჰყვა სიცილ ხარხარს და ცხვარს უთხრა: ჩემო დავო! რაც კი გქონდა დღემის ქვეშა სულ ერთიან ვამოჩნდავო.

ვინც რომ ეს ომი ასტება, იმას დაექვს კერია, რისხავდეს ცათამყრობელი, თავს ჩამოენგრეს ჭერია. დღეს ქვეყანდ ხალხზედ უფლება ტარტაროზს დაუჭერია, (აკ სადმე ღმერთი ერიოს, მე ეს ვერ დამიჯერია). რაც თავი მახსოვს, მე ხელში თოფი არ დამიჭერია; დღეს კი ჩემს გულის ფიქარზე მხოლოდ სიკვდილი სწერია.

მეყუფა, ამდენ ლილინით ამოვიწმინდე კელია, თუმცა რაც მსურდა სათქმელად მე ის ვერა ვსთქვი მთელია; ნურავინ დამემდურება, — (ლექსი ისედაც გრძელია) ცოტათი კიდევ შევმინდი, რომ არ მომტეხონ წელია... ამ ხანად ავი იმარეთ, დღეს ქესატობის წელია; უფრო კარგებსა ვიმღერებთ კვირას თუ ვეახელია.

ცხვარმა მწარედ ვაილიმა— ვმადლობ ჩემო ხელმწიფეო, მე თუ ერთხელ ვამომიჩნდა შენ სულ გიჩანს ყოველ დღეო!

ან. განჯისკარელი.

დავაპირდი

რას ვარგია ცუდი ენა, რისთვის გინდა სხვისი წყენა! აბა შენს თავს დაუკვირდი— სხვებსა სძრახავ, რა ხარ შენა.

მიხივე.

გუშინ სიკვდილის მტერები სიციცხლეს ემტერებთან და ბრძოლის ცეცხლში ერთმანეთს ძალათა ერეკებიან. სახელიაო— ამბობენ, ჰკლავენ და თვითონც კვდებიან; დაბნელდა აზრი ნათელი, ცაში ვარსკვლავნი ქრებიან; დედები, დები შავებში მოსთქვამენ, ცრემლათ დნები. (ავი სულელები შორიდან სიცილით იხოცებიან).

ბერი-ქედანი.

*) ალი—ქაჯი, ავი სული.

დღემდის სოროში შემეძვარანი, ვამომერნენ ნაძირალბი: ჩარჩი-ვაჭრები, ჭურდლები,

გადამღები სენი ექიმებსაც მოედო.

შარალა

ხშირად შეხედები ქუზაში
თავზე უღვია თაბახი;
თვისთვის ვაქრობს, ხილს ჰყიდის
არ უყვარს ქება-ტრაბახი.
ხუთი ასოსგან შესდგება
ვაჟ-კაცი წამოსადეკი,
ერთი თუ მოცხო ფერდებში
ბიჭი ხარ ფეხზე დადეკი.
ოთხი ანბანი მოკვეთოთ,
პირველი შევინახოთა,
შარალის შესასრულებლათ
ებლა სხვა გამოენახოთა.

ტყესა და ღრეში მცხოვრები
გულადი დიდებულთა,
თავ-ხარ დამცემი ნადირთა
მხეტო მეფედ წოდებულითა.
აქაც პირველი ანბანი
შარალას ძლიერ სჭირია,
უმისობა არ ვარგა,
როგორც უცხვირად პირია.
მესამეც დავასახლოთ
ომში ნაქები ძველთა,
ბასრი წვერი აქეს, ხის ტარი
ხელში საჭერად გრძელთა.
ხელ-ჩართულ ჩხუბში ხმარობენ

როს გამოდიან ველათა,
თუ ვინმეს გულში ატაკეს
ის წამოდგება ძნელათა.
აქ სამი ასო კვირია,
პირველი უკუ ვაგდოთა
და შევავროვოთ სუყველა
ერთმანეთს მიუმატოთა.
აჲ წულარ სწუხარ მკითხველო!
დასრულდა ჩვენი შარალა.
ხუთ ადგილს დაწესებული
სად ლხინი ისმის მარალა.
(ნოქრებმაც კი დაიარსეს
ავთვალს არ შეხედება,
„ლოტო-ტანკისთვის“ ვინ გინდა
რომ იქ არ დაეხეტება...)
ეს ვიცი იქვე არსებობს
სამკითხველოსთვის „სექცია“,
„საექსკურსიო“, „სასცენო“,
აგრეთვე მართონ „ღმეტცია“.
ერთ და იმავე დროს სუყველას
შეჭყრია „უფუფუნცია“,
ამას ვერ ამჩნევს მხოლოდ ის
ვინც სულელი და ბეკია...

რ. ჯიბილ.

გეოსანი, რედაქტორი და გამომცემელი

გეოსანი რედაქტორის მოულოდნელად —
სტრიქონში ორი ანბანი მომეციოთ,
დაწერა ლექსი და გაგზავნა რედაქ-
ციაში:

ველად
გავალ,
სოფლად
ვივლი
მწირულად,
ჯოჯოხეთშიც
ვადევცურავ
გმირულად.

(გრგება 3 მან. და 20 კ.)

რედაქტორმა ლექსი ასე გადა-
კეთა:

ველად გავალ,
სოფლად ვივლი
მწირულად,
ჯოჯოხეთშიც ვადევცურავ
გმირულად.

(გრგება გეოსანს ორი მან.)

ჩემმა რედაქტორმა ლექსთა წყო-
ბა არ იცისო, სთქვა გამომცემელმა
და ასე გადაკეთა ლექსი:
ველად გავალ, სოფლად ვივლი
მწირულად
ჯოჯოხეთშიც ვადევცურავ
გმირულად.
(გრგება ოთხი ანბანი).

მაე-პოე.

პოლიციავი

პრისტავი. აქამდე ვერ გავიგე რომ
ლენის გაყიდვა აკრძალულია?

მიკიტანი. გაყიდვა, მართალია
აკრძალულია, მაგრამ ლენის
და ლენოც. ისეთი ლენის გაყიდ-
ვა აკრძალულია, რომელიც ათრობს.
მე კი ისეთ ლენოს ვყიდი, რომ
ორი ვედრო რომ დალიოს კაცმა,

ადამაშვილო, გიმეორე რა შეუთვა-
ლეს სპარსელებმა ბერძნებს და რა
პასუხი მიიღეს?..

ღვანელობა.

1.

თუ ვინმე გითხა მზე სჯობია
თუ მთვარე? უპასუხე: მზე სჯობია
მთვარესა, ვინაიდან მზე ღღისით
ანათებს, როდესაც უმისოდაც ნათე-
ლია, ხოლო მთვარე ანათებს ბნელ
ღამეს.

2.

ხოლო მზე იმით სჯობია მთვარე-
ს, რომ მარტო კი არ ანათებს, არამედ ათობს კიდევ, მთვარე კი მხოლოდ ანათებს (კი არ ათობს) და ისიც ყოველთვის კი არა, მარტო მთვარიან ღამეს ანათებს.

3.

საცა ზარბაზანი საჭირო, იქ თო-
ფით ნუ წახვალ.

4.

არ გიფთათრო მუცელი რათა
იხილო კუჭი შენი რა რიგდ ინე-
ლეს მირთმეულ სადილს.

ჩინელის სიბრძნე.

სცენა შკოლაში

მასწავლებელი. (ზას. მკადაზე
იდგუ დაუდობილია. სუსტა სხითა კე-
სხება შოაფეეს). კტო დიოტ მა-
ლაკო?

მოწაფე. მალაკო დიოტ საბაკა.
მასწავლ. გეიმეორე! (მოწაფე იმე-
ორებს). პეტარიტე ხორომ!

მოწაფენი ერთად. მალაკო და-
იოტ საბაკა.

მასწავლ. (გამოეგვევ, ერის გა-
ხედ-გამოხედვის და განზრახვულა მი-
მართავს ერთ მოწაფეს) შე ძროხა, ვინ
იძლევა რძეს?

მოწაფე. რძეს, ბატონო, ძროხა
იძლევა.

მასწავლ. აბა რას ამბობთ თქვენ
სულელებო!.. ეხლა მითხარით, რას
აკეთებენ რძიდან.

პირველი მოწაფე. რძიდან ბა-
ტონო აკეთებენ ქაქიას.

მასწავლებ. დაჯეკი შე სულე-
ლო!

მეორე მოწაფე. რძიდან ბატო-
ნო... რძიდან სველი გამოდის.

მასწ. (წამოადგება) შე გამოუტრე-
ბული, შენ სველს ვამ უყვლს?

მოწაფე. (ჩახვხათ) შე ბატონო
სველს და ქაქიას ვვამ, ყველს ნენაი
ლუქანზე პატანს გასაყიდათ.

(შე სიტყვებულ მსწავლებელა შეუღ-
ხედ ზედ შემადგმულა ჭდად და მწა-
რე ფაქრებათ) გატაცებულს მხოლოდ
'ხარის ხმა გამოაგრევის).

ბობროშა.

წერილი ფოთიდან.

მათრახოსან, გამარჯობა
ჩემო ძველო მეგობარო.
დაგეძებდი, დამეწველე,
ეგბე რამე დამეხმარო.

სამი თვეა სამკითხველო
საღლაც ჩუმით ვაგეძებარა,
ამოდენა ყმაწვილები
უნუგეზოდ ვზად დავყარა.

მის დარბაზში ცნობილ ვაჭარს
ვაუღია საქაქრეთი,
(მაენე არის ეს ვაჭრები
ამოადგებს იმით ღმერთი).

ახლგარდებს მახედ დარდი
არ აწუხებთ, ფეხთ ჰკილიათ
ყავახანა, კარტი-ნარდი
იღელათ გაუხდიათ.

მოდი ერთი ინახულე,
თან მათრახიც მოიტანე,
და ვინც რომ ღირსი აღმოჩნდეს
თმაში ხელი წაატანე.

და მათრახით მანამ სცემე
სანამ ვაუღი მოიჯერო,
სალამურის ახალ ჰანგხედ
სინანული არ ამღერო.

მერე კოტა დაისვენე-
საქმე არის მეტად ძნელი:

უბრადაში შეიქცეო,
იყოლიე თან დეკორაციას
თორემ ისევე შეგიძლია
რო ქუთუხედ გადხვიდე,
და სიწირიდან ანატროი
უმოწყალოდ ცრემლსა ღვრიდე*.)
აქ შეჩერდი...
იმ კვირმედი...

მოკა.

ღებულები

(„მათრახოსან“ საჯეტოტადან)

ათინა. საბერძნეთის მთავრობამ
გადაწყვიტა: ინგლისმა და საფრან-
გეთმა ჯერ დარღვეული უნდა გა-
არღვიონ, მაშინ სტამბოლი აიღონ
და მერე ჩვენც შევალთ ოსმალეთის
სატახტო ქალაქში, რადგანაც სტამ-
ბოლი ძველი დროიდან ჩვენ გვე-
კუთვნისო.

სოფია. ბულგარეთმა გადასწყვი-
ტა: რადგანაც სტამბოლში დიდებუ-
ლი ტაძარი-სოფია, რომელსაც
ოსმალეთი ეხლა აია-სოფიას ეძახის,
ამიტომ სამართლით სტამბოლი ჩვენ
გვეკუთვნის და ვერავის დავანებებთ.
ჩვენი სატახტო ქალაქი სოფია უმკვე-
ლით სტამბოლში უნდა გადავიტა-
როთ.

ბერლინი. იმპერატორმა ვილჰელ-
მმა ბრძანება გასცა: ყველა მდი-
დარი ნემეკი სხვა სახელმწიფოში
უნდა გადასახლდეს და იქ იტხოვ-
როს. პური კოტაა და მუქმა მქა-
მლები არ მიღდა რომ გერმანიაში
დარჩეს. პური საჭირო არის სალდა-
თისათვის, გლეხისათვის, ხელოსანი-
სთვის და ყველა მშრომელისათვის.
მდიდარი კაცი კი ყველგან სკამს პუ-
რსა. თეთი ვილჰელმი პურს აღარა
სკამს თურმე, პიროვნებითა და კამ-
პეტებით იკვებება და შამანისურ
ღვინოს მიირთმევს.

ამერიკა. ამერიკელებმა გადას-
წყვიტეს: ათ წლიწინდის რომ იმდენ
ვერობიკელებმა, რუსეთმა, იაპონიამ
და ჩინეთმა, - კრინტსაც არ დაე-

*.) აგრე თუა, მაშ გიფი ვარ
შე რომ ნაკეთ ჩამოვიდე!
მათრახოსანი.

ძრავთ. დაე, ყველამ ერთმანერთი დაქაონ, რა გვენაღლებო? ყველანი დაუძღვრდებან და ქვეყანაზე ბუ-რთი და მოედანი და მთელი ვაჭრო-ბა ჩვენ დავერჩება.

ბათუმი. „გებენი“ და „ბერესლაუ“ აღარ გამოჩენილან. ოსმალებს ჩვენი დარდი აღარ აქვთ, სტამბოლში გაი-ქვედა. არხეინადა ვქეიფობთ და ლა-მაზადა გვმინავს.

ფოთი. აქ აღარც შუთით და აღარც არაფრის დარდია. კლუბში დავდი-ვართ, ყვავას ესვამთ, ნარდსა ვთამა-შობთ. სასწავლებლები ქუთაისში გა-გადაიტანეს. ცოლ-შვილი შინ არა გყავს. ვართ და ბედნიერი ვართ.

ქუთაისი. ქართულ თეატრის სე-ზონი დამთავრდა. ეხლა ვასო ურუ-შაძე ახალ სეზონს იწყებს, ახალი ლი არტიტები მიუწვევია; ახალ პიესებსა სწერს და ახალ დეკორა-ციებსა ხატავს.

სოხუმი. პური გაძვირდა დათამ-ბაქო გაიაფთა. გემები აღარ მოდიან. ეურნალ-გაზეთები არ მოგვდის. არ

ვიციტ ქვეყანაზე რა ხდება. ვთხოვეთ „მათრახი“ მიანც გამოგვიგზავნეთ პაე-როპონით.

სურამი. გაზაფხულზე სურამელები მივლიან „დაჩნიების“ იერიშით მო-სვლას. საჩქაროდ ამაგრებენ სურა-მის ციხეს. „დაჩნების“ პატრონებსა სურთ, რაც შეიძლება მეტი ქანქარი დააბერტყინონ ჯი:ვებიდან „დაჩნი-ებს“. ვინც ქანქარს არ ჩამოვა მოსვლისანაფე, ციხიდან ზარბაზნებს დაუშენენ.

(აზამაქთხეს საგერტოდან)

ლანჩხუთი. სონაის კურცხალს ვარდენი საიქიოს არ დაუყენებია და ამბობენ ისევე პარუნდებო.

იქიდანვე. დაარსდა ლიბრედი კავშირი ე. ჩხაიძისა და ნ. ფხვიძის თაოსნობით. წვევრებით ჩეწვრენ თვეთვი ვაჭრები ხუთიოდ პარტი-ული ინდაურები, სამიოდ ქვემძრომ-ნი და სხვა. მიზნათა აქვე ხსენებულ ჩხაიძეს გაუკეთონ უშველბელი კუ-დი, ზედ დაასკუპონ ქ მთელი ლანჩ-

ხუთი თავისი მიწა-წყით და როცა მოესტურებთ თავის დაფორზე აცე-კვან და ათათყვენიან

იქიდანვე ჩან-სახლსა შამშილი თაკის ბარგით ბარხანით, წინ მოუძღვის სიკვლეო ცელითა და მავანით.

მთავრობა მკლან გვპირდება მადლობა უნდა უთხრათ, მაგრამ, მგონი მოგვისწერებს საიქიოს საკურთხათ.

(მოაქმედ შტაბიდან)

ოზურგეთი. მდინარე ბუფის გა-მოღმა ნაპირებზე, ქვირევისა და ქვარ-გამოქცეულ მანდილოსანთა იე-რიშები მწვაედება, ხელიდან ხელში გადადის გრძელ „ოტპუსკიანი“ ჩი-ნოვნიკი.

იქიდანვე. როგორც დანამდვილე-ბით გამოირკვა, ლენის სიძვირე გა-მოუწვევია ზოგიერთ პარიკ-მხებერთა სილოთეს.

რატნიკი

Рис. О. И. ШЛИНГ

ამირაგოს ოპერების უამრავი თვილისის ქუჩაში